

רע"פ 106/15 - עו"ד עוזד קרייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 106/15

כבד השופט א' שהם

לפני:

עו"ד עוזד קרייב

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק-דיןו של בית המשפט המחויז במחוזי בתל אביב-יפו, מיום 26.11.2014, בעפ"א 14-03-56406, שניתן על ידי כב' השופט הבכיר צ' גורפינקל

החלטה

1. לפניה בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז (כב' השופט הבכיר צ' גורפינקל), בעפ"א 14-03-56406, מיום 26.11.2014, בגין נדחה ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (כב' השופט נ' תבור), בחע"מ 3979/03, מיום 26.1.2014.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 14.11.2012, החנה המבוקש את רכבו במקום אסור, ולפיכך הושת עליו קנס בסך 100 ש"ח. הودעת קנס נשלחה בדוואר רשום לכתובתו המדוייקת של המבוקש, וחזרה בציון "לא נדרש".

עמוד 1

3. המבוקש הגיש לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה "לביטול הליכי גביה מינהליים" וטען כי נודע לו על הקנס, לראשונה, רק במסגרת הליכי הגבייה. לטענותו של המבוקש, הוא לא קיבל את הودעת הקנס בשל כשל בנהלי הדואר, ולא ניתן להוכיח שהוא נמנע מלקלבל את הودעת הקנס, כל עוד לא אירע מפגש ישיר בין פקיד הדואר. בית המשפט דחה את הבקשה, וקבע, כי לא עלה בידו של המבוקש לסתור את "חזקת המסירה", הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974. כמו כן, נדחתה בקשתו של המבוקש לקיום דין שבמסגרתו תינתן לו הזדמנות לחזור נציגים מטעם דואר ישראל ואגף החניה בעיריית תל-אביב. המבוקש לא הסביר מדוע הוא נמנע מלקלבל את דבר הדואר שנשלח אליו, ולא העלה בפניו בבית המשפט כל טענה לגופה של הودעת הקנס. לפיכך נקבע, כי אין ניתן למבוקש רשות להישפט, לאחר שהחלף המועד הקבוע בחוק.

4. המבוקש ערער על החלטה זו, והערעור נדחה בפסק דין של בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו. בית המשפט קבע, כי טענותיו של המבוקש אין עלות בקנה אחד עם חזקת המסירה, ולא היה צורך לשמעו עדויות מפי נציגי שירות הדואר. בין היתר, נדחתה טעنته של המבוקש, כי לא חלה עליו חובה לגשת לסניף הדואר ולקלבל את דבר הדואר שנשלח אליו. לפיכך, נקבע כי יש לראות את המערער [הmboksh] כמו שקיבל את דבר הדואר הרשמי". בנוסף, מתוך בית המשפט המוחזק ביקורת על עצם הגשתו של ערעור הכלול عشرות עמודים וטענות רבות, בגין קנס חניה על סך 100 ש"ח, גם אם במרכזו עומדת טענה עקרונית. הערעור נדחה, כאמור, והmboksh חוייב בהוצאות לטובת המשיבה, בסך 1,000 ש"ח.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשת לרשות ערעור, היא הבקשה שלפני, נטען מספר טענות אשר לדבריו של המבוקש, הן בעלות "חשיבות חוקית ברורה". טענתו המרכזית של המבוקש, היא כי אדם שקיבל הودעה על דבר דואר רשום הממתין לו, אינו חייב לגשת לסניף הדואר על מנת לקבל את דבר הדואר. על כן, לא ראוי להחיל את "חזקת המסירה" על אדם שנמנע מלאוסף את דבר הדואר שנשלח אליו, ותחולה צו גוררת פגיעה בזכות החוקית לחופש התנועה. בנוסף, טען המבוקש, כי בקשה להארכת מועד להישפט, מחייבת דין בנוכחות הצדדים. בהקשר זה, הוסיף המבוקש וטען, כי במקרים העניין לא ניתנה לו הזדמנות נאותה לסתור את "חזקת המסירה". לבסוף, טען המבוקש, כי לא היה מקום לחייב אותו בתשלום הוצאות משפט, שכן, כפי שצוין בפסק דין של בית המשפט המוחזק, מדובר בשאלת עקרונית. יצוין, כי לצד טענותיו, הציע המבוקש הצעות "על מסוימות לעניין פעילותו הייעילה של שירות הדואר, ובפרט בכל הנוגע להודעות קנס".

דין והכרעה

6. טענותיו של המבוקש נדונו בפני שתי ערכאות ונדו על-ידן, ולא ראיית הצדקה להורות על קיומו של דין "בגלאול שלישי". חרף טענותיו של המבוקש, הבקשה שלפני איננה מצריכה דין בשאלת משפטית עקרונית או בסוגיה רחבה היקף, ולא נגרם למבוקש עיות דין כלשהו. לפיכך, דין הבקשה להידחות (רע"פ 1/15 כזמן נ' מדינת ישראל (19.1.2015); רע"פ 14/8858 יעקובוב נ' מדינת ישראל (15.1.2015); רע"פ 14/8925 פרנקל נ' מדינת ישראל (15.1.2015)).

7. למעלה מן הצורך יצוין, כי גם לגופו של עניין, אין בידי לקבל את טענותיו של המבוקש. מחוקק המשנה קבע את "חזקת המסירה", אשר לפיה, בעבורות מסוימות, משלווה הودעה או הזמנה למשפט, באמצעות דואר רשום, מעבירה את הנintel אל כתפי הנמען, להוכיח כי הוא "לא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנוותו מלקלבן". בעניינו, אין ספק, כי המבוקש בחר להימנע מלקלבל את הودעתה הנקנס (ראו גם סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). טענותיו של המבוקש מתמצאות, הלכה למעשה, בהשגה על תוקפה של "חזקת המסירה", במצבים מסוימים; אך יודגש, כי חוקתיותה של "חזקת המסירה", כבר אושרה בפסיקתו של בית משפט זה (ע"א 3613/97 איזוב נ' עיריית ירושלים, פ"ד נו(2) 787 (2002); וראו, בהקשר זה, גם רע"א 11/2013 עיריית הרצליה נ' כרם, בפסקה 20 (11.6.2013)). בנסיבות אלה, לא ניתן חובה לקיים דיןانون בנסיבות הצדדים, שכן ברור היה, כי המבוקש לא מנסה לסתור את חזקת המסירה בנסיבות המקרא, אלא להפנות טענות חסרות יסוד כלפי נehlerו של שירות הדואר.

8. בשולי הדברים, ולא קשר לנסיבות המקרא Dunn, יוער, כי בפרט במקרים לב לקיומה של "חזקת המסירה", אין להמעיט בחשיבות פעילותה הייעילה של שירות הדואר, ובפניו של המבוקש פתוחה הדרך להצעת "על לדואר ישראל ולגורמים הרלוונטיים במשרד התקשות".

9. אשר על כן, הבקשה לרשوت ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשע"ה (20.1.2015).

ש | פ | ט